

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010346
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2314010346.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému H. T., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 1T/55/2014 zo dňa 18.8.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.03.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného H. T., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 1T/55/2014 zo dňa 18.08.2014 bol obžalovaný H. T., nar. XX.XX.XXXX, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť, ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 11P 53/2005 zo dňa 29.11.2005, právoplatným dňa 06.03.2006, prispievať na výživu dcéry D. T., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 66,39 Eur (2.000,--Sk) mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa U. R., trvale bytom M. XXX, túto svoju povinnosť si od 14.11.2012 až doposiaľ, v mieste svojho bydliska a všade tam, kde sa zdržiava riadne neplní, aj napriek tomu, že je zamestnaný a má príjem, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 1.460,58 Eur, hoci bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona odsúdený, rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/221/212 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 14.11.2012.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 207 ods. 3, § 36 písmeno l/, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k ustálenému skutkovému stavu nachádzajúcemu odraz vo výrokovvej časti rozsudku na základe dokazovania, v rámci ktorého na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.7.2014 obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť v plnom rozsahu vinným zo spáchania trestnej činnosti. Následne na toto (vyhlásenie obžalovaného) okresný súd rozhodol o jeho prijatí v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku a vzhľadom na ochotu obžalovaného zaplatiť zaostalé výživné odročil termín hlavného pojednávania na deň 18.8.2014 pre poskytnutie možnosti (účinnnej ľútosti) v podobe dodatočného zaplatenia dlhovaného výživného zo strany samotného (obžalovaného H. T.).

Na hlavné pojednávanie konané dňa 18.8.2014 sa však obžalovaný H. T. nedostavil napriek skutočnosti, že bol samosudcom okresného súdu na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní (konanom dňa 2.7.2014) poučený, že v prípade, že sa na toto hlavné pojednávanie konané dňa (18.8.2014) nedostaví, bude rozhodnuté v jeho neprítomnosti. V rámci tohto (hlavného pojednávania konaného dňa 18.8.2014) vyslúchol aj svedkyňa U. R., ktorá aktuálne potvrdila, že obžalovaný ani po odročení hlavného pojednávania dodatočne nespĺnil svoju vyživovaciu povinnosť. Po následnom oboznámení ostatných (listinných dôkazov tvoriacich súčasť príslušného spisového materiálu) rozhodol samosudca okresného súdu spôsobom nachádzajúcim sa vo výrokovvej časti rozsudku súdu I. stupňa, keď obžalovaného J. T. uznal vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno c/ Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri rozhodovaní o tomto (výroku o treste) samosudca okresného súdu vychádzal z príslušných zákonných kritérií upravujúcich druh a výmeru trestu ukladaných páchatelom trestných činov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, tiež zohľadnil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l/ Trestného zákona a v neposlednom rade tiež osobný profil obžalovaného v minulosti 3-krát súdne trestaného, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 1T/221/2012 zo dňa 14.11.2012, právoplatného dňa 14.11.2012, opätovne za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka so skúšobnou dobou v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa názoru samosudcu okresného súdu trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka zodpovedá príslušným požiadavkám zákonodarcu na zabezpečenie generálnej, ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov.

Proti rozsudku samosudcu okresného súdu podal odvolanie obžalovaný H. T. v zákonnej lehote, ktoré aj stručne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania namieta tú skutočnosť, že samosudca rozhodol v jeho neprítomnosti, že mu nebolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie, a tak nebol riadne poučený o tom, že súd môže rozhodnúť v jeho neprítomnosti. V prípade, že by mu bolo odvolanie na hlavné pojednávanie riadne doručené, mohol by súdu predložiť nové dôkazy. Vždy sa dostavil na predvolania polície a prokuratúry. Nevyhýbal sa trestnému stíhaniu. V konečnom dôsledku navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a určil nové hlavné pojednávanie, na ktoré mu bude doručené predvolanie a bude sa môcť dostaviť.

Na podklade podanom a súčasne stručne odôvodnenom opravnom prostriedku (odvolaní), odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré bolo odvolaním napádané, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného H. T. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

O samotnom (odvolaní obžalovaného) rozhodoval tunajší krajský súd na verejnom zasadnutí s tým, že vo vzťahu k osobe obžalovaného konal ako proti ušlému. Pre takýto procesný postup rozhodol vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovanému nebolo možné ani po opakovaných pokusoch doručiť predvolanie na verejné zasadnutie, pričom zo zistení tunajšieho (krajského súdu) je preukázané, že obžalovaný sa v čase konania odvolacieho súdu sa mal nachádzať na území Českej republiky bez bližšie špecifikovanej adresy trvalého, resp. prechodného pobytu. Súčasne z pohľadu odvolacieho súdu bolo možné konštatovať, že obžalovaný o skutočnosti realizovaného odvolacieho konania bol uzročený, avšak na toto sa nikdy nedostavil, a to z dôvodu už konštatovaného (že sa mu nepodarilo doručiť predvolanie na verejné zasadnutie, a to podstatne aj z toho dôvodu, že bol tunajším (odvolacím súdom) vyzvaný, aby oznámil adresu svojho trvalého, resp. jeho prechodného bydliska, na ktoré (výzvy súdu) nijakým spôsobom nereagoval, resp. reagoval len prostredníctvom mailovej správy bez akceptácie súdom požadovanej informácie.

Odvolací súd preto konajúc vyššie naznačeným procesným spôsobom preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného H. T. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Ako je zrejmé zo samotného priebehu (dokazovania prvostupňového súdu) realizovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.07.2014 a 18.08.2014 obžalovaný H. T. realizoval vyhlásenie o tom, že sa cíti byť v plnom rozsahu vinným zo žalovanej trestnej činnosti. Okresný súd zohľadňujúc toto (vyhlásenie obžalovaného) ho prijal postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a súčasne umožnil

tomuto (obžalovanému) využiť inštitút účinnej ľútosti spočívajúci v dodatočnom zaplatení dlhovaného výživného. Samotný (obžalovaný) nespochybňujúc výšku zanedbaného výživného sa zaviazal toto uhradiť do ďalšieho pojednávania, ktoré bolo okresným súdom určené na deň 18.08.2014. Na toto (hlavné pojednávanie) sa bez akéhokoľvek dôvodu nedostavil napriek skutočnosti, že bol samosudcom okresného súdu poučený, že v prípade nedostavenia sa na predmetné hlavné pojednávanie a nedoloženia príslušných dokladov o zaplatení dlhovaného výživného bude toto realizované aj v jeho neprítomnosti. Naopak na hlavnom pojednávaní 18.08.2014 sa zúčastnila svedkyňa U. R., ktorá potvrdila, že obžalovaný ani v nasledovnom období (po odročení hlavného pojednávania konaného dňa 02.07.2014 do jeho ďalšieho konania dňa 18.08.2014) nezaplatil dlhované výživné. Správne preto okresný súd oboznamujúc sa v ďalšom s príslušnými (listinnými dôkazmi) vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného H. T. uznal vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno c/ Trestného zákona na skutkovom základe popísanom vo výrokovej časti rozsudku. Takto ustálený skutkový stav si ako správne zistený osvojil v rámci prieskumnej činnosti aj súd odvolací. Zákonne súladným spôsobom z pohľadu odvolacieho súdu postupoval prvostupňový súd aj pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému H. T.. Z realizovaných (dôkazov) je zrejmé, že obžalovaný H. T. sa aktuálne posudzovanej trestnej činnosti v podobe prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písmeno c/ Trestného zákona dopustil napriek skutočnosti, že bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený a súčasne v priebehu skúšobnej doby predchádzajúceho (podmienečného odsúdenia). Aj pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti v rámci pôvodného priznania sa obžalovaného k trestnej činnosti, z pohľadu odvolacieho súdu neprichádzalo do úvahy pri nevyužití inštitútu účinnej ľútosti ukladať obžalovanému iného trestu ako to realizoval súd I. stupňový. Trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, je aj z pohľadu súdu odvolacieho trestom naplňujúcim požiadavky zákonodarcu na zabezpečenie generálnej, ako i individuálnej prevencie ukladaných trestov. V neposlednom rade je trestom zodpovedajúcim zákonným kritériám v súvislosti ukladaním trestov páchatelom trestných činov vzhľadom na osobu páchatela a okolností prípadu.

Odvolací súd osvojujúc si príslušné výroky rozsudku súdu I. stupňa ako správne zistené a súčasne nezistiac akýkoľvek dôvod na jeho zmenu, alebo zrušenie, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.